

POSITIEF DENKEN

Aan het begin van deze bijeenkomst moet ik u erop wijzen dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn. We vinden het erg prettig wanneer u zelf nadenkt. We zullen u ook, waar dit mogelijk is, de gelegenheid geven eventueel aanvullend iets te vragen of protest in te dienen. Ik heb geen bijzonder onderwerp in gedachte. Wanneer u wilt kunt u er zelf een kiezen.

De invloed van het positief denken op de lichamelijke en geestelijke gesteldheden van de mens en zijn omgeving.

Dan zouden we eerst moeten weten wat positief denken is want optimisme is nu niet bepaald positief denken, integendeel. Een pessimist komt er vaak veel beter vanaf omdat hij het slechtste verwacht, dus het valt hem steeds mee, terwijl de optimist juist voortdurend tegenslagen krijgt en op de duur zijn optimisme verliest.

Positief denken wil eenvoudig zeggen: de feiten nemen zoals ze zijn en er dan het beste van maken wat je op dit ogenblik kunt. Nooit het slechtste verwachten, nooit het beste. Ergens is positief denken de weg van de gulden middenweg maar dan toegepast op het eigen denken en zelfs op je eigen stoffelijke reacties.

Dan kunnen we verder het volgende stellen: Elke mens die positief denkt vermijdt hierdoor alle tegenstrijdigheden en disharmonieën in zijn eigen wezen. Het is duidelijk dat hierdoor minder energie wordt verteerd door innerlijke tegenstrijdigheden, door allerhande conflicten. Het resultaat zal zijn dat meer kracht overblijft voor het goed in stand houden van het lichaam, dat er meer krachtreserves zijn en dat men dus lichamen inderdaad dit positief denken kan zien als een van de beste geneesmiddelen. Dat is overigens niets nieuws. Hoeveel dokters hebben goede resultaten behaald ondanks verkeerde medicijnen omdat ze hun patiënten de overtuiging konden geven dat het hen steeds beter zou gaan? En dan blijkt het lichaam veel meer te kunnen verwerken dan je zou mogelijk achten.

Wat het betekent in geestelijk opzicht is weer iets anders. Als je geestelijk gaat denken dan moet je begrijpen dat je in de eerste plaats te maken hebt met de kern van het wezen, met de ziel. Deze ziel is verbonden met het al. Er is eigenlijk maar één ziel en dat is de al-ziel. Wij hebben een verbinding daarmee in ons en rondom deze verbinding is een bewustzijn ontstaan in de geest.

Wanneer ik positief denk dan zal ik alle krachten die in mij zijn positief richten. Dit houdt in dat mijn ervaringen positief zijn en daarmee vaak dicht bij de werkelijkheid liggen, de onkenbare werkelijkheid, dan al datgene wat we in mistrouwen, mistroostigheid en zelfbeklag anders naar voren zouden kunnen brengen. De geest wordt dus harmonisch bewust en een harmonischer bewust worden betekent over het algemeen na de dood grotere mogelijkheden tot contact met anderen en daardoor weer een ruimere wereld om in te leven en meer mogelijkheden om geestelijke ervaringen op te doen.

Tot zover zijn het stellingen. Je kunt het niet controleren. Maar we kunnen wel vanuit de psychologie bijvoorbeeld de zaak op een andere manier gaan benaderen. Wanneer een mens schuld bewust is dan zal hij onbewust voor zichzelf de bestraffing van zijn gevoel van schuld en daarmee een mogelijke oplossing ervan naderbij brengen. Wanneer je het slechtste verwacht dan komt het meestal.

Wanneer je het beste verwacht, dan komt het altijd beter dan het anders geweest zou zijn, om de doodeenvoudige reden dat de mens die positief reageert, bewust en onbewust, twee factoren, een keuze maakt in de richting van de verwachtingen en die zijn goed. Een dergelijke keuze zal dus meer van het goede op je weg brengen dan welke andere ook.

Het is duidelijk verder dat iemand die de hele zaak zo positief mogelijk benadert, ook voor zichzelf een prettiger en gelukkiger leven heeft, omdat je altijd een beetje het gevoel hebt van licht is er wel, morgen wordt het lichter en zo krijg je als vanzelf ook een uitstraling naar anderen. Gelukkige mensen die brengen anderen, vaak zelfs mensen die in het zuur gemarineerd schijnen te zijn in hun dagelijks leven, tot een misschien wat verwrongen en geknepen azijnzoete glimlach. U kent die typen wel. De vroomheid druipt hen van het gelaat. De mistroostigheid doet de kinnebak zakken en als ze willen vegen hoeven ze alleen maar te lopen, de kinnebak zorgt voor de rest. Dergelijke typen worden dan geconfronteerd met geluk

en dan schudden ze even het hoofd zo van: "Ja, het duurt toch niet". Dan kijken ze nog een keer en ergens begint er iets te wringen. De gelaatstreken worden minder strak. De dun geknepen lippen plooiën zich wat open en het lijkt even of het lente wordt. En dan gaan ze natuurlijk weer verder en dan zuurt het weer tot het weer guur is. Ik zou zeggen, deze mensen zijn de voorvaderen van de zure regen.

Maar wanneer we ons dus realiseren dat ons eigen geluk, onze eigen tevredenheid, onze positieve verwachting een weerslag teweeg brengt bij anderen, dan is het ook duidelijk dat wij a.h.w. het goede dat we zelf zoeken en beleven daardoor ook voor anderen meer bereikbaar maken en dat zou ook een heel belangrijk iets kunnen zijn. We moeten nooit denken dat we het alleen kunnen doen, dat is natuurlijk onzin. Je kunt nooit zeggen: "ik zal wel eens even de wereld gaan verbeteren" of "ik zal al die zure gezichten eens opvrolijken". Als je dat werkelijk wilt doen in de moderne tijd moet je vallen. Als je dat op een komische manier kunt doen heb je een daverend succes. Maar als er geen ernstige verwondingen bijkomen dan zijn ze alweer weg. Sorry, ik heb het niet over u natuurlijk, maar over al die anderen.

Maar realiseer je nu eens, als elke mens even een klein beetje gelukkiger is, even iets ruimer naar het leven kijkt, dan moet er toch een beetje meer licht komen, dacht ik, dan is dat wat vrijer geworden. En dan niet in de zin van vrijheid is "ik doe wat ik wil en de chaos laat ik aan een ander". Maar werkelijke vrijheid die zegt "ik ben mezelf, ik verheug mij dat ik mijzelf ben en ik deel mijn vreugde met anderen om mij heen". Dat is werkelijke vrijheid. Daar hoeft je het ook niet mee eens te zijn, maar ja, onder de huidige omstandigheden kan ik mij je twijfels op dit gebied wel voorstellen maar toch is hetgeen ik stel niet onjuist. En dat kunt u gewoon controleren. Kijkt u maar eens, er zijn mensen die eigenlijk vaak nog innerlijk een beetje zwaarwichtig zijn, maar die positief denken en die daarom overal waar ze komen toch proberen op zijn minst een glimlachje te winnen of een klein beetje troost te geven. Gewoon het idee te scheppen: mensen, het leven is de moeite waard te leven, laten we dan maar eens een keer verder gaan. En dergelijke mensen laten in hun spoor een soort golf van een klein beetje gelukkiger zijn, van even iets vriendelijker tegen een ander te zijn.

Kijk, en dat is het meest belangrijke van het hele verhaal, natuurlijk, je kunt gaan spreken van de innerlijke noodzaak tot het positief denken waarbij de positieve gedachte activerende factor wordt van al datgene wat in ons aan psychische spanningen bestaat en daardoor een positieve uitingsmogelijkheid schept, welke, resulterende in een geestelijke verdere bewustwording, een vergroting van het licht op aarde tot stand brengt. Nu, als ze zo beginnen te praten, loop dan a.u.b. door, het is kolder. Het is niet helemaal onjuist, maar het is verkleed, het is vermomd als hoogheid en dat is het niet.

Positief denken is doodnormaal. Het is niet iets dat je na moet streven, het is iets dat je gewoon moet leren door te kijken en dan te zoeken naar de betere mogelijkheden, de betere dingen, de betere mensen. Het is ook geen kwestie van "laat ons dit meditatief overwegen". Je kunt over het goede mediteren maar als je opstaat dan ben je nog in de hogere stemming en je trapt op je tenen en wat je dan zegt is niet bepaald vroom, niet verdraagzaam en esoterisch niet verantwoord. Je moet gewoon proberen in alle dingen toch nog iets goeds te vinden en je moet het aan de andere kant niet overdrijven. Dus, als iemand op je tenen trapt, niet positief uitroepen "gelukkig, ik heb nog één been dat geen pijn doet". Dat is kolder. Maar wel gewoon tegen jezelf zeggen: "het had erger kunnen zijn". Kijk, dat is gewoon reëel functioneren. Kijk naar de mensen, naar de bomen, de vogels, de struiken, de bloemen, wat je ook maar zien kunt. Kijk naar de huizen die op elk uur van de dag toch nog in een andere kleur spiegelen. Kijk gewoon om je heen. En dan zul je het met mij eens zijn dat er op Gods wereld heel wat vreemde mensen rond schijnen te lopen. Als je al die typen zo uitsorteert in het voorbijgaan, dan kun je werkelijk alleen daaraan al een positieve ervaring van grote variatie, om nog eens in de termen te spreken, kunnen ervaren. En als je kijkt naar de bomen, de bloemen, de planten, zeg je "ja, het zegt me iets". Er is toch nog zoveel wat goed is. En dat moet je je gewoon aanwennen. Er is toch nog zoveel wat goed is. Als je dat eenmaal a.h.w. constateert, denk je al positief.

En dan zou ik u ook de raad willen geven om niet al teveel de zaak psychologisch op te willen lossen of psychedelisch misschien te willen ervaren. Gewoon jezelf zijn is betrekkelijk eenvoudig en dat betekent een hele hoop vreemde dingen. Het betekent voor jezelf dat je niet met jezelf gaat vechten of je nu dit of dat wel of niet zou doen. Een gevecht is onzinnig. Gewoon kijken wat op dit ogenblik het beste is en verder niet. Niet overwegen, doen! Niet je bezig houden met de vraag "wat is de waarheid?" De waarheid is het enige wat op aarde nooit gesproken wordt, een onbekende taal omdat niemand de waarheid kent. En als je dan een

klein stukje ervan kent, denk je dat je ze helemaal hebt en dan zit je helemaal in het schip natuurlijk want dan wordt je omringd door schijnbare tegenstrijdigheden. Gewoon doen op het ogenblik dat je denkt te moeten doen. Gaat het mis, zeg niet "o, wat heb ik verkeerd gedaan", zeg tegen jezelf dus "die keuze kan ik de volgende keer nog iets beter maken, want dat zit erin."

Ik weet niet of het hier in uw eigen omgeving zo gaat dat men zegt dat je berouw moet hebben over uw zonden. En voor heel veel mensen is dat dan een treurend terugdenken. Maar dat is geen echt berouw. Berouw dat is zeggen "ik erken een fout en ik maak ze niet meer". Op die manier zou je uw positiviteit moeten versterken.

Dan wil men dat overdragen naar de geest. Ach maar, lieve mensen, u hoeft niet over te dragen naar de geest. De geest en een groot gedeelte van het 'ik' staan eigenlijk buiten uw lichaam hoor. Dat is nu eenmaal zo. Die leven in een soort eigen wereld, maar ze zijn helemaal geconcentreerd op uw stoffelijk leven. Daardoor zijn ze eigenlijk de werkelijke levenskracht, de stuwende en zelfs een groot gedeelte van het onderbewustzijn dat in u bestaat. Dan is het toch logisch dat alles wat u materieel en verstandelijk gewoon positief doet, dat dat vanzelf bij die geest terecht komt. Je moet ook de wereld niet ingaan om die hele wereld beter te maken. In de eerste plaats lukt het je toch nooit en in de tweede plaats wanneer het je zou gelukken dan is de wereld waarschijnlijk veel slechter af, want wat jij goed noemt is voor vele anderen het slechtste wat er kan bestaan. Dat kunnen we overal zien waar dictators zijn. Die menen het vaak heel goed. Het enige wat er aan vastzit: ze vergeten dat niet alle mensen gelijk zijn en dat moet u ook niet doen. Ga gewoon met de kracht die u hebt, hou u bezig met de kleine dingen. De kleine dingen van het leven zijn de belangrijkste. De meeste mensen zeggen "ja, we willen hogerop", maar geloof me, de haan op de kerktoren is veel minder belangrijk dan het fundament waar de toren op rust en het fundament van de wereld is juist datgene wat u klein en onbelangrijk noemt. Wees in die kleine dingen dan eens een keer positief. Niet alleen positief zijn over het "lot van de wereld" en als u hoort wat ze over het lot van de wereld zeggen, nu ja, als ik de wereld was, dan stond ik als de vrouw van Lot, versteend, maar ja.

De wereld is te groot. U kunt haar waarheid niet achterhalen, niet kennen en niet overzien. De kleine dingen die kun je wel redelijk beseffen, daar kun je voldoende van begrijpen. Daar kun je ook bewust op reageren. Maak die dingen dan goed. Zoek daarin steeds het goede en als het kan het betere. Dit wordt dan niet alleen maar in je eigen geest neergelegd en daardoor een bewustwording, het wordt gelijktijdig een uitstraling die je hebt. U zult in deze dagen (nota: Bezoek van Paus J.P.II), wel één en ander hebben gehoord over charisma, de uitstraling. Die uitstraling heeft niets te maken met wat je zegt, ze heeft alleen te maken met wat je innerlijk bent want dat vloeit uit naar anderen. Je kunt ook technisch weer zeggen "een mens die positief is in zichzelf, die overtuigd is dat hij het beste doet wat hij kan doen, die heeft dus geestelijke vrede zeg maar". Dit betekent dat zijn aura een intense blauw-paarse uitstraling heeft. En wanneer zo iemand werkelijk één is met zichzelf, dan is die uitstraling veel groter dan bij een gewoon mens. En omdat ze zo sterk is zal ze in anderen een soortgelijke uitstraling induceren. Dus, hoe meer mensen er komen, hoe sterker de uitstraling.

Dit heeft niets te maken met wat die persoon is of wat die persoon wil, wat die persoon denkt of zegt. Het heeft alleen te maken met zijn innerlijke vrede. Wanneer je die wereld positiever wilt maken, dan moet je beginnen met zelf positiever te leven. Niet te zeggen "anderen zouden dit moeten doen", maar je afvragen wat kan ik zelf doen. Niet roepende dat dit de verantwoordelijkheid is van deze of gene, maar vragen "in hoeverre kan ik zelf reageren, want daar ben ik verantwoordelijk". Het is eigenlijk een terugkeren naar de eenvoud.

Natuurlijk, het is begrijpelijk dat in een maatschappij als de uwe de mens een beetje anders is gaan denken. Zoiets van ja, als ik niet voor mezelf zorg dan moeten de anderen dat maar doen. Ik neem het ze niet kwalijk hoor, zo word je opgevoed. Maar wanneer je nu zou zeggen "ik zou proberen voor mezelf te zorgen en ik ben bereid om daar de nodige beslissingen voor te nemen en de nodige pogingen te wagen", dan zul je die zorg misschien toch nodig hebben en misschien ook krijgen. Maar het enige dat er dan niet meer is dat is het verwachtingen kijken naar een ander die het moet doen.

Een mens moet zelf leven en een positivisme dat werkelijk betekenis heeft gaat uit van wat je zelf bent. Dan moet je ook zelf leven, zelf de moed opbrengen om je uit te drukken zoals je bent en niet op een andere manier. De moderne maatschappij kent grote afstanden tussen de mensen. De meeste mensen zijn een beetje eenzaam. Sommigen beseffen het, anderen niet. Maar in die eenzaamheid is er een maskerade aan de gang. Ieder probeert naar buiten toe toch anders te schijnen dan hij is. Dat is geen positivisme. Integendeel, dat is chaos brengen,

dat is ondergang afroepen. Want als je doet alsof, dan ontnem je de werkelijke betekenis aan alles wat constateerbaar is. En daarom moet je eerlijk overtuigd zijn van hetgeen je doet en hetgeen je bent. Je moet eerlijk en bewust het beste steeds weer kiezen, het beste steeds weer zoeken, het beste steeds weer volbrengen. En als je dat hebt gedaan, nou ja, dan kom je een beetje verder.

Is er bezwaar tegen dat ik een beetje technischer word ? Ik heb het derde klas bewaarschool gehouden tot nu toe, geestelijk gezien dan. Behalve een beetje koeterwaals dan tussendoor dat dan wel begrepen wordt door diegenen die al hogerop staan. En u hebt begrepen. Prettig niet?

Als, ik zeg als, het is voorwaardelijk, als er één kracht is waaruit alle bezieling voortkomt en als die kracht dus in alle dingen aanwezig is dan kan er geen gebeuren zijn, geen vorm, geen gedachte die niet in dit geheel berust. Je kunt het uiting geven, maar je kunt niet uiten wat er niet ligt in die kracht. D.w.z. dat alle dingen hun plaats en betekenis hebben in de wereld. Maar jij bent een speciaal stukje van die wereld. Je hebt je eigen bewustzijn, je hebt je eigen persoonlijkheid. Als mens heb je bovendien nog bepaalde genetische karakteristieken enz. enz. Dan kun je nooit iets denken, dromen, verwachten, wat niet ergens waar is. Onthoud dat goed.

Als u droomt van een duivel, dan is die duivel er. Niet zoals u die zich voorstelt, maar als een beleving, als een kracht, anders zou je het u niet kunnen realiseren. En wanneer u droomt van een hemel, dan is die hemel er. Niet zoals u die zich voorstelt in beelden, maar in essentie, in het wezen van gelukkig zijn. Het heeft niets te maken met enige leerstelligheid.

Nu moet u goed begrijpen dat je als deel van een geheel, altijd binnen dat geheel zult moeten functioneren, daar kun je je niet van losmaken. Wanneer je nu, in dit functioneren, zoveel mogelijk naar dit geheel, en dat is een evenwichtigheid, toe streeft, dan zul je zelf wat gelukkiger zijn, maar je zult bovenal, in dat geheel, de wezenlijke kracht van dat geheel meer manifesteren.

En dan komen we als vanzelf terecht bij die psychische en al die andere problemen die mensen hebben. Luister: een psychisch probleem is een voorstelling. Die voorstelling moet ergens reëel zijn, anders kan ze niet bestaan. Het is echter voor u dan niet mogelijk om te beseffen dat zij voor u op dit ogenblik niet bestaat. Zodra je dit gaat beseffen dan blijft het denkbeeld nog wel, maar dan wordt het onbelangrijk, het wordt a.h.w. beheersbaar. Dan kun je positief gaan reageren in plaats van je aan angstbeelden te onderwerpen. Wanneer je het hebt over raketten, tegenwoordig zo'n mooi ding, de raketten die overal worden opgesteld, dan kun je natuurlijk uitroepen "ja mensen, dat is de ondergang van de wereld". Je kunt ook zeggen "we willen die dingen niet en als ze er zijn dan zullen we in elk geval proberen er voor te zorgen dat hun betekenis een goede en geen kwade wordt". Positief denken wil niet zeggen het geweld verheerlijken of hoe heet het ook weer: het afschrikkingsevenwicht in stand houden. Ik weet niet wie ertoe gekomen is het zo te noemen, hoor, ik vind het verschrikkelijk. Het is voor mij afschrikwekkend als ze daarover praten, maar goed.

Die afschuw die u voelt is dat nu de angst dat u wat zal overkomen? Die kans is betrekkelijk klein en wanneer het u overkomt bent u toch niet alleen en dan kunt u rustig zingen "we gaan met zijn allen" ... desnoods naar Zomerland of zo, een gezellig plekje, maar u kunt misschien veel beter zeggen "ik hoef het er niet mee eens te zijn maar gegeven dit feit, wat kan ik doen waardoor de mensen zekerder worden, beter worden in plaats van banger en onbewuster?" Ik weet het, protest is nu overal in. Maar onthoud goed. Wanneer je protesteert kun je het ook op twee manieren doen. Je kunt komen met iets wat beter, redelijker, juister is. Goed, prima, dat is geestelijk en lichamelijk en zelfs voor de gemeenschap goed aanvaardbaar. Maar begin niet uit te roepen "de wereld is aan het ondergaan, we worden allemaal vergiftigd, we worden allemaal vergast" of wat je dan toevallig voor denkbeelden hebt. Dan gaat u die feiten dichterbij brengen. Want hoe banger een mens is, hoe onbeheerster hij zal handelen. Hoe meer een mens zich bedreigd gevoelt, hoe groter het gevaar dat hij een tot buiten alle grenzen gaande reactie komt voor wat niet eens als een bedreiging bedoeld wordt. Realiseer u dat.

Alles wat u denkt en droomt kan waar zijn, ook de ondergang van de wereld door atomen, de kanteling van de aardas en de rest, de komst van een komeet waardoor de hele aardbaan wordt verstoord, er zijn er nog wel een paar. Het kan allemaal ergens waar zijn, maar is het waar voor u? Tenzij u begint het steeds meer als een waarheid te beschouwen.

Laten we nu, daar we dan toch bezig zijn over die al-kracht en de daarin liggende mogelijkheden, de zaak nog een beetje complexer maken. Wanneer al die mogelijkheden bestaan en ik beleef de mogelijkheden die ik voor mezelf a.h.w. daaruit verwerkelijk, dan houdt dit in dat ik in feite schepper of medeschepper, schepster of medeschepper ben van

datgene wat men dan de werkelijkheid pleegt te noemen op aarde of in de sferen. Wij maken onze wereld niet omdat wij scheppers zijn in de zin van voortbrengers zondermeer. We zijn degenen die uit de vele mogelijkheden er enkele realiseren. Maar dan is het onze plicht om te zoeken naar het betere, en heus niet alleen voor anderen, voor onszelf even goed.

Wanneer wij steeds weer zoeken het betere te vinden, steeds een juistere richting in weten te slaan, steeds positiever dus in ons leven denken en leren beslissen, dan zullen we daardoor ook datgene tot uiting doen komen uit de totale kracht dat overeenstemt met hetgeen we zijn, hetgeen we denken, hetgeen we proberen te doen. En dat is iets waar de mensen heel graag aan voorbijlopen. Hoeveel zijn er die zeggen "ik ben ik" of "in godsnaam, geen leven na de dood" want dan zien ze de rekening al gepresenteerd en daar voelen ze niet veel voor. En anderen die zeggen "reïncarnatie mag niet bestaan hoor, want stel je voor dat ik terug moet nu ik juist uit die rotzooi zou kunnen vertrekken". Excuseert u het gebruik van het woord rotzooi, maar het omschrijft wel het denkbeeld dat velen hebben. Waarom? Omdat ze zich niet bewust zijn van zichzelf. Je moet jezelf kennen. Wanneer ik tegen je roep "lieve mensen, je hebt van alles, alle mogelijkheden hebt u in u, helderziendheid, helderhorendheid, uittreding". U dacht niet dat u het kon? Neen, maar u weet niet dat u het kunt en daarom gebeurt het voor u niet. Het zijn gewoon dingen van de kosmos. Zieken genezen en al die andere dingen: mogelijk, zonder meer, maar je moet dan wel eerst dat deel van die goddelijke werkelijkheid a.h.w. zo één maken met je eigen denken en doen, dat je het kunt uiten.

Als ik tegen u zeg "de wereld is goed", dan zijn er een deel die het hoofd schudden en zeggen "nu ja, een geest weet ook niet beter". De wereld is goed, maar je moet wel beseffen dat die wereld slecht wordt of verkeerd loopt naarmate je meer onheil verwacht. De verzachting van onheil scheidt de mogelijkheid tot rampen, zo is het nu eenmaal.

Nu wil ik even van het onderwerp afwijken, dat lijkt ook wel interessant. De meesten van u zullen waarschijnlijk wel weten wat de Wessac-bijeenkomst is. Het is een naam ontleend aan een bepaald riviertje in een bepaald deel van het Karakorum gebergte. Op het ogenblik staat het veel meer voor een soort kenbaar worden van allerhande krachten of hoe je het noemen wilt. Wanneer je die krachten ziet, dan vertonen zij zich aan de waarnemer als rechte lijnen, als zuilén, als vlammen, als schichten in velerlei kleuren. En je kijkt dan zo naar de wereld en je weet welke krachten er op het ogenblik bestaan of aanwezig zijn dan kun je je ook voorstellen "dat en dat zou wel eens kunnen gebeuren op die wereld". Maar je kunt het niet met zekerheid zeggen en daar schuilt de grote moeilijkheid.

Wanneer ik kijk naar die uitstorting van kracht zoals ze deze maal is geweest, dan weet ik heus wel dat de wereld er het volgende anderhalf jaar of twee jaar niet bepaald florissant uit zal zien. Het is allemaal een beetje chaotisch, veel tegenstellingen, conflicten, mislukkingen, onthullingen, kortom, het zit er allemaal in, zelfs tot natuurrampen toe.

Maar dan kun je zeggen "ja, dat is dus het begin van de ondergang". Wanneer wij er naar kijken dan zeggen we "we zien de grote vernietiging niet in deze tijd, integendeel". We geloven dat de mensen juist door al die tegenstellingen, al die conflicten, dichter bij elkaar zullen komen en dat ze zullen beginnen te begrijpen dat je samen iets moet gaan doen om het anders te maken en dat is dan een positieve benadering. Zelfs de meest kosmische kracht die zich manifesteert kan niets wegnemen van het totaal aan mogelijkheden dat in de oerkracht aanwezig is en dat voor u realiseerbaar blijft en daarom kun je er iets beters van maken en wij geloven dat de mensen er iets beters van zullen maken.

O, we zijn heus niet bereid om u te vertellen dat over enkele maanden de economie gezond zal zijn, de politiek zich zal ontdoen van zijn leugens en tegenstellingen en dat de mensen opeens mekaar als broeders en zusters zullen zien. En als je dat laatste dan toch waar zou willen verklaren dan is het een familie met zoveel ruzie en moord en doodslag dat het beter geen familie zou kunnen zijn. Nu, er komen heus nog moeilijke tijden, dat moet je goed begrijpen, maar die moeilijkheden zijn er omdat ze overwonnen kunnen worden. En dan niet via een systeem en niet via iemand die het van boven af wel zal regelen, maar doodgewoon doordat iedereen zegt "ik neem het niet". Er zijn goede mogelijkheden, ik streef naar die mogelijkheden, ik geloof in die mogelijkheden, en ik maak ze waar. Dan kun je wat doen. En wij geloven dat er steeds meer mensen zo zullen gaan denken. Dat ze zich niet neer zullen leggen bij al datgene wat hen wordt voorgehouden als onvermijdelijk of noodzakelijk of als verplichting.

Dat ze zich zullen bezighouden met de vraag: Wat leeft er in mij? Wat kan ik doen? Wat kan ik zijn? Hoe kan ik gelukkiger leven zonder anderen ongelukkig te maken? Hoe kan ik uit de

mogelijkheden, hoe vervelend ze ook mogen zijn, dan toch nog iets maken wat een beetje minder vervelend is. Ik ga erop af.

En nu klinkt dat misschien weer een beetje eigenaardig wanneer je dit zo zegt. Maar wanneer u zo positief bent dan zal geen enkele entiteit, een geest of wat anders, die dus negatief denkt, houvast bij u hebben. Dat is heel erg gek. Als een geest u moet beïnvloeden, of het nu een overgegang is, een dode zegt men ook wel - hoewel als men dood gaat men pas tot leven komt - of een demon of wat anders, hij kan je alleen beïnvloeden op grond van iets waarmee je met die demon harmonisch bent. En degenen die wij dan duister plegen te noemen, dat zijn zij die gekozen hebben voor de chaos, het uiteenvallen van alle dingen. Als u voortdurend zoekt naar de samenhang van de dingen, naar het beste van de mogelijkheden, dan hebben ze geen vat op u. En dit wil zeggen dat u contact krijgt met al die krachten die evenals u proberen om er het beste van te maken. Om zelfs uit schijnbare ondergang een hergeboorte te redden. En die entiteiten die helpen u dan want ze kunnen u beïnvloeden, inspireren. Ze kunnen u bepaalde krachten geven of u bewust maken van bepaalde krachten. En dat is dan niet een kwestie van zelfsuggestie of zo. Trouwens, laten we eerlijk zijn. Hoeveel mensen proberen tegenwoordig niet van het roken en andere onaangename dingen af te komen door hypnose? Hypnose is suggestie, ver doorgevoerd, ik geef het toe, maar een suggestieve vorm van beïnvloeding. Waarom nemen jullie dat wel aan? Waarom spreekt men over de mogelijkheden die in een positieve benadering van het leven ligt?

Laten we niet schijnheilig zijn en uitroepen "alle leven is heilig". Als je dat uitroept dan heb je zelfs geen kans meer om als vegetariër aan de kost te komen. Maar laten we regel zijn en zeggen "het leven is heilig in zoverre het leven mij een eenheid kan verschaffen met het meer omvattende, met het Hogere". Als je het zo durft zeggen dan bereik je volgens mij invloeden die gaan tot aan de wereldziel zelf, tot aan de kosmische, bezielende kracht. Dan scheidt u banden en verbindingen die niet meer uit te drukken zijn in een wereld die die aan een sfeertje, het ingrijpen van een schutspatroom of van een engelbewaarder denkt. Dan heb je gewoon te maken met wetten die even reëel en concreet zijn als alle natuurwetten die er bestaan. En dezen zijn het dan die u helpen, die u verder voeren.

Wanneer u dus de invloed van het positieve wilt overwegen, denk dan niet alleen aan uzelf, ofschoon het voor uzelf lichamelijk en psychisch van groot belang kan zijn. Denk ook niet alleen aan de wereld die u gaat verbeteren. Realiseer u: Positief denken is erkennen dat de wereld en de schepping zinvol is. Dat is het geloof in een werkelijke ordening boven en buiten alle menselijke regeltjes en wetten om, die uitdrukking geeft aan de eenheid van het zijnde. Om het anders te zeggen: Wanneer je verdeeldheid predikt, predik je de duivel, maar wanneer je verbondenheid predikt, predik je God.

In deze dagen mag je dergelijke termen wel eens gebruiken, dacht ik. Ik heb niet zoveel zendingsdrang in mij, hoor, neem me niet kwalijk. Ik ben geen missionaris uit de geest die u komt bekeren, de hemel verhoede het. Maar ik kom u alleen confronteren met hetgeen ikzelf natuurlijk, maar daarnaast zeer velen in de geest hebben doorgemaakt, beleefd, geleerd. En dan zeg ik tegen u "u hebt zo'n onderwerp gekozen, best. Maar wees dan ook bereid om te luisteren naar wat wij ervaren hebben. Vergelijk het met uw eigen bestaan, uw eigen mogelijkheden en probeer er dan iets mee te doen. Want de hoogste graad van lering in de geest is nutteloos indien ze niet onmiddellijk wordt gesteund door de daadwerkelijkheid van leven, de uiting, de uitstraling van de mens die zich ermee bezighoudt."

En dat was voor mij het onderwerp. Maar misschien hebt u commentaren, vragen, kritische opmerkingen mag ook hoor. Kritiek is altijd gezond tenminste als ze eerlijk is. Kritiek is ongezond wanneer ze geen kritiek is maar een poging tot slopen. In de stilte heb ik zo het gevoel dat je zegt het is aardig gezegd en laat het er maar bij. (Commentaar: Ja! Gelach)

Weet je wat ik nu zo heerlijk vind? Dat je ook nog eens even kunt lachen.

Lachen is een uiting van herkenning en van vreugde buiten alles om. En mag ik daarom nog eens even een lans breken voor een andere vorm van positiviteit? Mens, durf te lachen. Durf te lachen om de wereld. Durf te lachen om jezelf. Per slot van rekening, als je je realiseert hoe belachelijk je zelf bent, verheug je je zoveel te meer dat je niet alleen bent wanneer je naar de wereld om je heen kijkt en lach er dan een keer om. Laat het maar met een soort vreugdige herkenning over je komen. Het is allemaal niet zo serieus. Kijk naar alle acteerprestaties. De beste worden trouwens niet op het toneel geleverd, dat zal ik er meteen bijvertellen. En verheug u erover, dat er nog mensen zijn die het doen. En lach dan een beetje met uzelf als u te veel gelooft wat de acteur u voorspiegelt. En lach eens een beetje om die krankzinnige dingen die gebeuren de hele dag door. Lach maar rustig om die man die na de zoveelste pint

zingt van vreugde, maar in een uitermate ongestemde droefgeestigheid balkt. Herken de tegenstelling tussen wat zo iemand denkt te doen en wat er is. En dat wil dan niet zeggen dat u hem maar rustig over laat steken totdat hij bij de gratie Gods net de overkant haalt of in een ziekenhuis ter ontzuivering kan worden opgenomen waarna hij geopereerd wordt. Help die man. Rustig. Als hij zich wil laten helpen, help hem rustig maar lach er ook een klein beetje om.

En als iemand bij u komt en zegt "ik heb voor u de enige waarheid of de enige juiste polis tegen brand, diefstal of voor levensverzekering of wat dan ook, lach dan een klein beetje. Lach er gewoon een beetje om en als je dan de kleine lettertjes goed leest dan weet je waarom je gelachen hebt.

Laten we hier dan maar een slot van maken. Het was voor mij een genoegen met u te spreken. Ik hoop dat het wederkerig is maar als het niet het geval is kan ik er ook niets aan doen. U hebt het onderwerp gekozen en ik heb geprobeerd duidelijk te maken wat de waarheid daarvan is voor mij en daarbij dat ik als geest daarin zeker niet alleen sta. En als ik u iets vragen mag tenslotte dan zou het dit zijn. Wilt u eens proberen een beetje positiever te zijn? Probeer het gewoon. Het is goed voor u en als u overgaat is het voor ons nog goed ook.

Vrienden, dank voor uw aandacht.

Goeden avond.

Improvisatie:
Wessac - kracht - vlam

...Want slechts wie met zichzelf de anderen verheft, hij kan een ware meester zijn. Zo dien, opdat ge uit uzelve de rijkdom aan een ander geeft en in uzelf de grote kracht die al omvat steeds weer beleeft en zie de sporen van het licht, zie op het altaar flitsen gaan en leer uit al vooral uzelf en juist uw taak goed te verstaan. De vlam gedoofd, het licht verbleekt, een aarzeling die in je spreekt en zegt "heb ik wel goed verstaan? Heb ik wel werkelijk de baan gezien die 't licht zich kiest?" Is dan de gang van één die zich toch in het al verliest en uit het al toch weer verstaat hoe het al zijn lot steeds ondergaat, verbonden met de ene macht? En is die eenheid eens erkend, wordt zij tot stand gebracht. Dan is geen Wessac-feest meer waar. Dan spreekt de kracht in al, uit al en zijn wijzelve het altaar waarop de kracht zich openbaart en waaruit genade spreekt. Dan is het ogenblik dat tijd voor ons in scherven breekt, dat leven wordt oneindigheid en dienend wij in al steeds gaan, uitend wat wij onbeseft soms buiten tijd hebben verstaan.